

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IX.20.021/2019/9.

A tanács tagjai: Dr. Madarász Anna a tanács elnöke, Dr. Parlagi Mátyás előadó bíró, Dr. Bajnok István bíró

A II. rendű felperes:

A II. rendű felperes képviselője: Dr. Fekets Róbert ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője: ügyintéző: Dr. Bősze Anikó ügyvéd)

A per tárgya: kártérítés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma: Veszprémi Törvényszék 2.Pf.20.414/2018/8.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma: Veszprémi Járásbíróság 2.P.20.567/2017/24/I.

Rendelkező rész

- A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.
- Felhívja az alperest, hogy 15 napon belül leletezés terhe mellett fizessen meg 400.000 (négy százezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A II. rendű felperes és az alperes alapították 2009. április 1. napján a korábbi I. rendű felperest (a továbbiakban: I. rendű felperes). Az I. rendű felperes önálló képviseleti joggal rendelkező ügyvezetője alapításától kezdve az alperes, majd 2011. augusztus 24. napjától az alperes és S.T. voltak.
- [2] Az alperes az I. rendű felperes pénztárából 2009. és 2010. évben „fölkészés” címen kivett, de az I. rendű felperes bankszámlájára nem fizetett be 2010. december 31. napjáig összesen 8.871.172 forintot, amelyből 2009. évre 4.000.000 forint esik.
- [3] Az I. rendű felperes felszámolását elrendelték 2013. július 19. napján. Az I. rendű felperes 2014. december 3. napján engedményezési szerződést kötött a II. rendű felperessel egyebek mellett a jelen perben érvényesített követelésre. Az I. rendű felperest 2016. január 19. napján törölték a cégnyilvántartásból.

A kereset és az alperes védekezése

- [4] Az I. rendű felperes eredeti keresetében kérte az alperes kötelezését 4.000.000 forint kölcsön és kamatai megfizetésére, az I. rendű felperes és az alperes által 2009. december 31. napján megkötött

kölcsönszerződés alapján.

- [5] A II. rendű felperes perbelépését követően követelését a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (a továbbiakban: Gt.) 30. § (2) bekezdésére, valamint a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 339. § (1) bekezdésére alapította. Indokolása szerint az alperes ügyvezetői kötelezettségét megszegte, mert az I. rendű felperes pénztárából kivett 4.000.000 forintot nem fizette be az I. rendű felperes bankszámlájára, azzal sajátjaként rendelkezett, így az I. rendű felperesnek ilyen összegű kárt okozott.
- [6] Az alperes kérte a kereset elutasítását. Indokolása szerint a II. rendű felperes az engedményezési szerződéssel csak a kölcsönkövetelést szerezte meg, a kártérítési követelést nem, így nem jogosult az ezzel kapcsolatos igény érvényesítésére. A kereset eredetileg olyan kölcsönszerződés teljesítésére irányult, amelyről mindkét fél tudta, hogy valótlan. A Gt. 30. §-a nem tekinthető önálló jogcímnek, így vizsgálni kell a kártérítési felelősség feltételeit, valamint a károsult kárelhárítási és kárenyhítési kötelezettségét is. Az alperes elleni követelés érvényesítéséhez az I. rendű felperes taggyűlésének a határozatára lett volna szükség, amelyre azonban nem került sor, valamint a társaság tagjai sem érvényesítettek ilyen igényt a törléstől számított egy éves jogvesztő határidőn belül. A felperes a tárgyalás berekesztéséig sem adta elő keresete ténybeli alapját. A bíróság nem a bizonyítási teherről adott tájékoztatást, hanem a felperesi kereset hiányosságát pótolta, valamint indokolatlanul leszűkítette a lehetséges bizonyítási eszközök körét.

Az első- és másodfokú ítélet

- [7] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a II. rendű felperesnek 4.000.000 forintot és kamatait.
- [8] Indokolása szerint a felperes tényelődást tett arra, hogy az alperes 2009. július 31. napja és 2009. december 31. napja között 7.496.682 + 3.197.926 forintot vett ki az I. rendű felperes pénztárából, de csak 6.559.150 forintot fizetett be a bankszámlára, így 4.135.458 forint hiányként jelentkezik. Az alperes a felperesi tényállítást csak általánosságban vitatta, de soha nem adta elő, hogy álláspontja szerint mely napokon, mely összegekben történtek a pénzkivételek. Az I. rendű felperes ügyvezetői ellen indult büntetőeljárásban a másodfokú bíróság ítéletében tényként megállapította az alperes által a pénztárból kivett, de a bankszámlára be nem fizetett pénz összegét. Ha az alperes a büntetőügyben beszerzett könyvszakértői vélemények ellenére vitatja ezeket a tényeket, úgy ezek ellenkezőjét neki kellett volna bizonyítania. Az alperes a perben nem tett a másodfokú büntető ítéletben megállapított tényektől eltérő tényállításokat, és ilyeneket nem is bizonyított, valamint nem bizonyította azt sem, hogy a pénztárból kivett összegeket az I. rendű felperes javára fordította. A jogerős büntető ítéletben megállapított tényekkel, valamint az ott beszerzett könyvszakértői véleményekkel szemben az alperes nem bizonyította, hogy a pénz kivétele nem történt meg, vagy azt a társaság javára fordította, így kártérítési felelőssége fennáll a Gt. 30. § (2) bekezdése és a régi Ptk. 339. § (1) bekezdése alapján.
- [9] Az I. rendű felperes az engedményezési szerződés megkötését megelőzően keresetét megváltoztatta kártérítésre, így a II. rendű felperes ezt a követelést szerezte meg az engedményezési szerződéssel. Az a tény, hogy az ügyvezetők elleni követelés érvényesítése a taggyűlés kizárólagos hatáskörébe tartozik, nem szünteti meg az ügyvezető kártérítési felelősségét.
- [10] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [11] Indokolása szerint a II. rendű felperes az engedményezési szerződéssel a jelen peres eljárásban érvényesített követelést szerezte meg. Az engedményezéshez nem szükséges a követelés jogcímének a pontos behatárolása, elegendő az engedményezett követelés azonosíthatósága a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:194. § (2) bekezdése

alapján. Az engedményezés az adós irányában absztrakt jogügylet, az engedményezési szerződés esetleges érvénytelensége csak az engedményezési szerződés alanyainak a jogviszonyára hat ki (EBH 2003.868.), ezért az alperes nem hivatkozhat az engedményezési szerződés érvénytelenségére. Az I. rendű felperes a pert 2013. április 11. napján indította meg, követelését kölcsön jogcímén terjesztette elő. A felszámolás 2013. július 19-i közzétételét követően az I. rendű felperes vonatkozásában csak a felszámoló tehetett jognyilatkozatot. Az I. rendű felperes 2014. október 3. napján követelését másodlagosan kártérítés jogcímén terjesztette elő, amelyre a felszámolóbiztos jogosult volt, ahhoz nem volt szükséges az I. rendű felperes taggyűlésének a felhatalmazása.

- [12] Az elsőfokú bíróság a feleket helyesen tájékoztatta a bizonyítási teherről. A felperes módosított keresete szerinti tényállítása az volt, hogy az alperes az I. rendű felperes pénztárából pénzt vett ki, de azt nem fizette be a bankszámlára. A II. rendű felperes arra hivatkozott, hogy a büntetőeljárásban beszerzett szakértői vélemények alátámasztják a tényállításait, az elsőfokú bíróság pedig e kereseti tényállításokhoz képest hívta fel az alperest nyilatkozattételre, valamint az általa hivatkozott mentesülés körében az alperesi tényállítások előterjesztésére. A büntetőeljárásban meghozott jogerős ítélet egyértelmű megállapítást tartalmaz a pénztárból kivett, de a bankszámlára be nem fizetett pénzösszegre, valamint megállapította azt is, hogy ez a pénzösszeg nem lehetett a patikában dolgozó személyek illegális fizetésének a fedezete. Az alperes ellenkérelmében a büntetőügyben is előterjesztett védekezését ismételte meg, de arra nem tett tényállítást, hogy a kivett pénzeszközöknek mi lett a sorsa, mire használták fel. A perben így bizonyított tény volt a pénztárból kivett, de a bankszámlára be nem fizetett pénzösszeg, amelynek az I. rendű felperes javára történő felhasználását az alperes nem bizonyította. A büntetőeljárásban beszerzett szakvélemények cáfolták az alperesnek azt a tényállítást, hogy a pénztárból kivett összegeket a patika alkalmazottainak illegális bérére fordította, ezért fennáll az alperes kárfelelőssége.
- [13] Kármegosztást nem alapozhat meg az, hogy a II. rendű felperes tulajdonosa közreműködött a fiktív kölcsönszerződés létrehozásában, hiszen az alperes felróható magatartásának ténybeli alapja nem a fiktív kölcsönszerződés megkötése, hanem a pénztárból kivett, de a bankszámlára be nem fizetett pénzösszeg nem megfelelő felhasználása. A fiktív kölcsönszerződés megkötése és ezzel a hiány könyveléstechnikai kezelése a hiány kialakulását követően történt. A hiány oka nem a fiktív kölcsönszerződés megkötése volt, mert a kár ekkor már bekövetkezett.
- [14] A fellebbezés sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem szerezte be a büntetőeljárás iratait, amely hiányt a másodfokú bíróság pótolta, de a büntetőeljárás iratok tartalma sem alapozta meg az elsőfokú bíróság ítéletének a hatályon kívül helyezését vagy a megváltoztatását.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [15] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és elsődlegesen a felperes keresetének az elutasítását, másodlagosan az első- vagy másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. A felülvizsgálati kérelem szerint a jogerős ítélet sérti a csodeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 49. § (3b) bekezdését, a Ptk. 6:95. §-át, a 6:88. § (1) és (3) bekezdését, a 6:193. §-át, a 6:194. §-át, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 3. §-át, a 141. §-át, a 163-164. §-ait, a 121. §-át, a 206. §-át, valamint a Gt. 30. § (2) bekezdését és a régi Ptk. 339. § (1) bekezdését.
- [16] Indokolása szerint az engedményezési szerződés időpontjában az engedményes az engedményező többségi befolyással rendelkező tulajdonosa volt, így az engedményezési szerződés a Cstv. 49. § (3b) bekezdésébe ütközik, így semmis, ezért arra a II. rendű felperes nem alapíthat jogot.
- [17] Az engedményezési szerződésben - az ajánlattételi felhívással megegyezően - az átruházott követelés jogcímeiként kizárólag kölcsön szerepelt, így az I. rendű felperes kizárólag a

kölcsönkövetelést ruházta át, a kártérítési követelés engedményezésére nem került sor, ezért a II. rendű felperes nem érvényesíthet ilyen igényt.

- [18] Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást jogszabályba ütköző módon folytatta le, a bizonyítási teher kiosztására, a bizonyítékok téves és jogszabályba ütköző mérlegelésére, valamint a bizonyítékokból levont téves ténymegállapításokra és téves jogi következtetésekre is kiterjedően. Az elsőfokú bíróság a felperes helyett prejudikatív módon összegezte a tényeket, így részben hiányos, részben téves volt a bizonyítási teherrel kapcsolatos tájékoztatása, a felperes helyett a bíróság jelölte meg a kereseti tényállításokat. Az alperes következetesen állította, hogy sem neki, sem az alkalmazotknak nem a bejelentett bér volt a valós javadalmazása. Az alperest mint tagot kvázi osztalékként illette meg a javadalmazás, és azt az osztalékfizetés feltételeinek fennállásáig kölcsönként tartották nyilván. A bíróság nem vizsgálta a kártérítési felelősség feltételeit, így sem az alperes jogellenes és felróható magatartását, sem a kár összegét, sem az okozati összefüggést. A jogerős ítéletben foglaltak teljesítése azt eredményezné, hogy az alperesnek a javadalmazását vissza kellene fizetnie kártérítés jogcímén.

- [19] A felperes nem terjesztett elő felülvizsgálati ellenkérelmet.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [20] A régi Pp. 272. § (2) bekezdése és a régi Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a Kúria a jogerős határozatot a felülvizsgálati kérelem keretei között, az abban megjelölt jogszabálysértésre figyelemmel vizsgálhatja felül.
- [21] A felülvizsgálati kérelem szerint a bíróság a felperes helyett tett kereseti tényállítást, jogszabálysértően folytatta le a bizonyítási eljárást, valamint tévesen mérlegelte a bizonyítékokat.
- [22] Az I. rendű felperes eredeti keresetét kölcsön jogcímén terjesztette elő az általa csatolt 2009. december 31-i kölcsönszerződésre hivatkozva, ugyanakkor már a 2013. július 4-én előterjesztett beadványában is előadta, hogy az alperes ügyvezetői feladatát nem kellő gondossággal, hanem a számviteli törvény megsértésével látta el, a megjelölt összegek felett sajátjaként rendelkezett, amelyekről a felek utólagosan kötöttek kölcsönszerződést. Az I. rendű felperes a 2013. október 25-i tárgyaláson kijelentette, nem történt olyan, hogy az I. rendű felperes kölcsönt nyújtott volna az alperesnek visszafizetési kötelezettséggel. A felperesi képviselő ezen a tárgyaláson már előadta, hogy a keresettel érintett 4.000.000 forintot az alperes több részletben vette ki a társaság pénztárából, de azt a bankszámlára nem fizette be, és a felek ezt a tényrt rögzítették a kölcsönszerződésben. Az I. rendű felperes a 2014. január 16-i előkészítő iratában szintén azt adta elő, hogy az alperes kizárólagosan rendelkezett a bevételek és a bankszámla fölött, ennek körében a beadványban megjelölt napokon, az ott megjelölt összegeket vette ki a pénztárból, de csak ezeknél kevesebb összeget fizetett be a bankszámlára, az alperes a tartozás tényének elismeréseként írta alá a kölcsönszerződést. Az I. rendű felperes ezen tényállítások alapján változtatta meg a keresetét a 2014. október 6-i beadványában, követelését másodlagosan kártérítés jogcímén előterjesztve, azzal az indokkal, hogy az alperes vezető tisztségviselőként 4.000.000 forinttal sajátjaként rendelkezett, mert azt nem fizette be a bankszámlára. Az I. rendű felperes így előadta a kártérítési kereset releváns tényeit.
- [23] Az elsőfokú bíróság a bizonyítási teherrel kapcsolatos tájékoztatásában a felek addig előterjesztett nyilatkozatait összegezte, és ezekre figyelemmel hívta fel a feleket további nyilatkozattételre utalva a büntetőeljárásban meghozott jogerős ítéletben megállapított tényekre és az ott értékelt bizonyítékokra is. A régi Pp. 275. § (3)-(4) bekezdése alapján csak olyan eljárási szabálysértés alapozhatja meg a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, amelynek lényeges kihatása volt az ügy érdemi elbírálására. Az alperes a per során és a felülvizsgálati kérelmében is sérelmezte az elsőfokú

bíróság bizonyítási teherrel kapcsolatos tájékoztatását, de nem adott elő olyan tényállítást, amelynek bizonyításától elzárta volna a hivatkozott eljárási szabálysértés. Erre tekintettel az állított eljárási szabálysértésnek az ügy érdemi elbírálására nem lehetett lényeges kihatása, figyelemmel az ítélet hatályon kívül helyezésével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 1/2014. (VI. 30.) PK vélemény 5. pontjára is.

- [24] A Kúria következetes gyakorlata szerint a felülvizsgálati eljárásban nincs helye felülmérlegelésnek, a bizonyítékok ismételt egybevetésének és értékelésének. Jogszabálysértést a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen, vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése alapozhat meg (BH 1999.44.). Ha a bíróság ítéletének a megállapított tényállása iratellenes, okszerűtlen vagy logikai ellentmondást tartalmaz, a jogszabálysértés megállapítható. Nem állapítható meg azonban a jogszabálysértés, ha a kérelem a bizonyítékok okszerű mérlegelését támadja (BH 1998.401.). A felülvizsgálati eljárás nem ad alapot a bizonyítékok felülmérlegelésére, ha az egyes bizonyítékokból eltérő következtetés is levonható lett volna; az minősíthető nyilvánvalóan okszerűtlen következtetésnek, amikor a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott ítélettől eltérő következtetésre lehet jutni (BH 2013.119.).
- [25] A büntetőeljárásban kirendelt szakértő szakvéleménye részben ellentétben állt a büntetőeljárás során készített magánszakértői véleménnyel, amely ellentét feloldására a büntetőeljárásban a másodfokú bíróság elrendelte a szakvélemény kiegészítését. A jogerős ítélet e szakvélemények értékelésével állapította meg a pénztárból kivett, de a bankszámlára be nem fizetett pénz összegét, valamint annak bizonyíthatatlanságát, hogy az alperes a saját munkabéréként lett volna jogosult kivenni ezeket az összegeket. A polgári ügyben a másodfokú bíróság beszerezte a büntetőeljárás iratait, azokat a tárgyaláson ismertette. A másodfokú tárgyaláson az alperes képviselője előadta, hogy részletesen feltárt tényállás van a büntetőügyben, amely irányadó a jelen ügyben hozott döntésnél is.
- [26] Mindezek alapján a jogerős ítélet a bizonyítékokat nem mérlegelte kirívóan okszerűtlenül, a logika szabályaival ellentétesen vagy iratellenesen, a bizonyítékokból nem csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott ítélettől eltérő következtetésre lehetett jutni, ezért a jogerős ítélet nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt eljárásjogi rendelkezéseket. A jogerős ítélet anyagi jognak való megfelelése körében vizsgálható az a kérdés, hogy a megállapított tényállás megalapozza-e az alperes kártérítési felelősségét.
- [27] A felülvizsgálati kérelem szerint a jogerős ítélet jogszabálysértően nem értékelte az engedményezési szerződés semmisségét, valamint azt, hogy csak a kölcsönkövetelés engedményezése történt meg, a kártérítési követelés átruházása nem.
- [28] Az I. rendű felperes és a II. rendű felperes az engedményezési szerződést 2014. december 3. napján kötötték meg. Az I. rendű felperes eredeti keresete a 2009. december 31-én megkötött kölcsönszerződésre, a keresetváltoztatást követő keresete az I. rendű felperes pénztárából 2009. évben kivett, de a bankszámlára be nem fizetett összegekkel megegyező kár megtérítésére irányult. A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 50. § (1) bekezdése szerint, ha e törvény eltérően nem rendelkezik, a Ptk. hatálybalépésekor fennálló kötelekkel kapcsolatos, a Ptk. hatálybalépését követően keletkezett tényekre, megtett jognyilatkozatokra - ideértve az e tények, illetve jognyilatkozatok által keletkezett újabb köteleket is - a Ptk. hatálybalépése előtt hatályos jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni. Az engedményezés a követelés átruházása, így a Ptk. 50. § (1) bekezdése alapján a Ptk. hatálybalépésekor fennálló kötelemből eredő követelés engedményezésére a régi Ptk. rendelkezéseit kell alkalmazni.
- [29] A régi Ptk. 328. § (1) bekezdése alapján az engedményezés olyan szerződés, amivel a jogosult a követelését másra átruházza. Az engedmény jogcímétől független (absztrakt) juttatás, az engedményező és az engedményes közötti jogcímnek csak az egymás közötti jogviszonyukban van

jelentősége, a kötelezett e jogcímre tekintet nélkül kerül az engedménnyessel jogviszonyba. Ebből következően az engedményezési szerződés esetleges érvénytelensége az engedményezési szerződés alanyainak a jogviszonyára hat ki, az érvénytelenség jogkövetkezményeit a közöttük fennálló jogviszonyban kell levonni, az nem érinti az adós fizetési kötelezettségét (EBH 2003.868.). A kötelezett a vele szemben fennálló követelést érintő engedményezési szerződés érvénytelenségének a vitatására a régi Ptk. 234. § (1) bekezdése és az érvénytelenségi perekben felmerülő egyes eljárásjogi kérdésekről szóló 2/2010. (VI. 28.) PK vélemény 10. pontja alapján csak akkor jogosult, ha olyan speciális körülmény áll fenn, amelynél fogva a kötelezett számára nem lényegtelen, hogy az eredeti jogosult vagy az engedményes számára kell a teljesítést eszközölnie (BH 2015.157.). A jelen esetben az alperes nem jelölt meg ilyen speciális körülményt, ezért a jogerős ítélet helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az alperes nem hivatkozhat az engedményezési szerződés érvénytelenségére.

- [30] Az alperes ellenkérelmére figyelemmel a jogerős ítélet helyesen vizsgálta, hogy az engedményezés kiterjedt-e a keresettel érvényesített kártérítési követelés átruházására. Az I. rendű felperes eredeti keresetét kölcsönszerződésre alapítva terjesztette elő, majd 2014. október 6. napján érkezett, keresetváltoztatást tartalmazó beadványában látszólagos tárgyi keresethalmazatban másodlagosan kártérítési igényt is előterjesztett, később pedig már csak a kártérítési igényt érvényesítette. Az engedményezési szerződést létrehozó jognyilatkozatokat a régi Ptk. 205. § (1) bekezdése és a régi Ptk. 207. § (1) bekezdése alapján kell értelmezni. Ennek során nem elegendő nyelvtani értelmezést alkalmazni, a szavak általánosan elfogadott jelentése mellett a nyilatkozó feltehető akaratát és az eset körülményeit is figyelembe kell venni. Ezek alapján kell megvizsgálni, hogy a másik félnek hogyan kellett értenie a szerződési nyilatkozatot.
- [31] A 2014. december 3. napján kelt engedményezési szerződés 1., 2. és 3. pontjai jogerős ítélettel megítélt követelések átruházására vonatkoznak, míg a 4. pont tényként rögzíti, hogy az I. rendű felperes és az alperes között kölcsöntartozás megfizetése iránt van peres eljárás folyamatban. Az engedményezési szerződés 7. pontja szerint az engedményezés az 1-4. pontokban körülírt jogviszonyból eredő és az ítéleti rendelkezésekben részletezett összegű és az abban foglalt jogcímen fennálló követelésekre vonatkozik. Az engedményezési szerződés a jogerős ítéletekkel megítélt követelések vonatkozásában tartalmazza azok jogcímét és összegét, a 4. pont csak a per folyamatban létre való utalást tartalmaz. Az engedményezési szerződést megelőzően a perben az I. rendű felperes keresetét megváltoztatta, és látszólagos tárgyi keresethalmazatban kölcsön és kártérítés jogcímén is előterjesztett kereseteket. Az I. rendű felperes felszámolója által a perben tett nyilatkozat szerint az engedményezési szerződést maga is úgy értelmezte, hogy abban a perben érvényesített valamennyi követelés engedményezése megtörtént, majd ezt követően az I. rendű felperes felszámolása befejeződött, és a cégnyilvántartásból törölték. Mindezek alapján, a szerződő felek feltehető akaratát és az eset körülményeit is figyelembe véve a jogerős ítélet helyesen állapította meg, hogy az engedményezés kiterjedt a kártérítési követelésre is.
- [32] A felülvizsgálati kérelem szerint a jogerős ítélet sérti a Gt. 30. § (2) bekezdését és a régi Ptk. 339. § (1) bekezdését, mert a bíróság nem vizsgálta a kártérítési felelősség feltételeit. A felülvizsgálati kérelem, valamint az alperesi képviselőnek a másodfokú tárgyaláson előadott nyilatkozata alapján az alperes szerint azért nem áll fenn a kártérítési felelősség, mert a jogerős büntető ítélet az ügyvezető terhére nem állapította meg vagyoni elleni bűncselekmény elkövetését, nincs rögzítve az ügyvezető által elkövetett jogellenes cselekmény.
- [33] A kártérítési felelősség fennállásának nem feltétele, hogy a büntetőbíróság az ügyvezetőt bűnösnek mondja ki vagyoni elleni bűncselekmény elkövetésében. A jogerős büntető ítélet a bizonyítékok értékelése alapján tényként állapította meg, hogy az alperes az I. rendű felperes pénztárából milyen összegű pénzt vett ki, amit nem fizetett be az I. rendű felperes bankszámlájára, valamint a pénztárból kivett összeg nem az alperes munkabérének a kiegyenlítését szolgálta. A jogerős büntető

ítélet szerint a pénztárból lefölözött és a cég bankszámlájára be nem fizetett összegek minden bizonnyal eredményeztek vagyongyarapodást az alperesnél, de a vád tárgya nem ez volt, ezért a büntetőeljárás erre nem terjedt ki.

- [34] Egyéb bizonyíték hiányában a jogerős ítélet a büntető ítélettel egyezően állapította meg a pénztárból kivett, de a bankszámlára be nem fizetett pénz összegét, valamint azt a tényt, hogy az alperes védekezésével szemben ez a pénzösszeg nem lehetett az alperes által hivatkozott illegális fizetés fedezete. A jogerős ítélet részletesen ismertette és elemezte a kártérítési felelősség elemeit, és azok fennállását állapította meg arra hivatkozással, hogy a pénzt az alperes a pénztárból kivette, de a cég bankszámlájára nem fizette be, azaz nem az I. rendű felperes érdekében használta fel, így a társaságnak kárt okozott.
- [35] Mindezekre tekintettel a jogerős ítélet nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, ezért azt a Kúria a régi Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [36] Az alperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, de a II. rendű felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő, így a felülvizsgálati eljárással kapcsolatban költsége nem merült fel, ezért a Kúria a régi Pp. 270. § (1) bekezdése értelmében alkalmazandó régi Pp. 78. § (1) bekezdése alapján nem kötelezte az alperest költség megfizetésére.
- [37] Az elsőfokú bíróság 27. sorszámú végzése alapján az alperes a fellebbezési illetékre kiterjedő részleges személyes költségmentességgel rendelkezik. Az alperes nem fizette meg a felülvizsgálati eljárás illetékét, ezért a Kúria az illetékekről szóló 1990. XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 74. § (2) bekezdése alapján felhívta az alperest az Itv. 50. § (1) bekezdése szerinti illeték megfizetésére leletezés terhe mellett.
- [38] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el a veszélyhelyzet ideje alatt érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedésekről szóló 74/2020. (III. 31.) Korm. rendelet 29. § (2) bekezdése alapján.
- [39] Az ítélet ellen a régi Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak.

, 2020. május 21.

Dr. Madarász Anna s.k. a tanács elnöke, Dr. Parlagi Mátyás s.k. előadó bíró, Dr. Bajnok István s.k. bíró